

Przedmiar robót

Nazwa kosztorysu: **REMONT STOLARKI OKIENNEJ ORAZ WYPOSAŻENIA MEBLARSKIEGO W SALI 130**
Budowa: **SĄD REJONOWY W GDYNI**
Nazwa obiektu lub robót: **Sala Rozpraw nr 130 w Budynku Sądu Rejonowego/ konserwatorskie**
Lokalizacja: **81-969 Gdynia, Plac Konstytucji 5, działka nr 1102/11, GD 53**
Zamawiający: **Sąd Rejonowy w Gdyni, 81-969 Gdynia, Plac Konstytucji 5**
Jednostka opracowująca: **Marek Skolimowski, 80-299 Gdańsk ul. Wodnika 1A**

Data opracowania:
2014-11-28

Kosztorys opracowany przez:
Marek Skolimowski,

.....

Ogólna charakterystyka obiektów lub robót

1. ZAŁOŻENIA PROJEKTOWE I WYTYCZNE KONSERWATORSKIE

1.1. Założenia ogólne

Głównym założeniem projektu jest przywrócenie walorów estetycznych i historycznych przedmiotowych sal rozpraw oraz ich wartości użytkowych poprzez remont i konserwację istniejącej stolarki okiennej oraz wyposażenia meblarskiego, w tym okładzin ściennych w sali nr 130.

1.2. Wartości historyczne i stylistyczne obiektu

Do wartości historycznych i stylistycznych sali rozpraw nr 130 należą:

- Ogólna koncepcja wystroju wnętrz w stylu modernistycznym (funkcjonalizm ekspresyjny), gdzie forma, poprzez zastosowanie minimalnych środków wyrazu, staje się głównym elementem dekoracyjnym.
- Spójność koncepcji wystroju wnętrz z charakterem całego gmachu sądów w Gdyni – prostota zastosowanych rozwiązań, minimalna (niezbędna) ilość dekoracji.
- Zachowania w komplecie (z drobnymi brakami) oryginalnego wyposażenia wnętrz, za wyjątkiem oświetlenia, którego autorami byli projektanci całości założenia gmachu sądów w Gdyni. Jest to sytuacja wyjątkowa i stanowi ogromną wartość dla historii architektury polskiej i historii Gdyni.

1.3. Elementy do konserwacji i restauracji

Następujące elementy wyposażenia wnętrz sal rozpraw należy poddać remontowi, konserwacji i restauracji:

- stolarka okienne wraz z parapetami
- stolarka drzwiowa
- parkiet
- okładziny ścienne w sali 130
- meble kompleksowe: stoły sędziowskie wraz z balustradami, ławy dla stron, mównice, balustrady z siedziskami oddzielające publiczność od stron
- meble ruchome (ławy, krzesła)
- osłony grzejników - część

1.4. Elementy do rekonstrukcji

Następujące elementy należy zrekonstruować:

- drzwiczki w balustradzie z siedziskami oddzielające publiczność od stron w sali 130 wraz z okuciami
- brakujące fragmenty parkietu (w szczególności przy grzejnikach)
- brakujące fragmenty listew przypodłogowych
- brakujące / wtórne płytki boazerii
- okucia (zamknięcie) w ławie dla stron (dla oskarżonych) w sali 130
- brakujące elementy w mechanizmach zespolonego otwierania w oknach
- osłony grzejników - część

1.5. Wytyczne konserwatorskie

a) Założenia ogólne dla sal rozpraw

- Zachowanie wszelkich istniejących oryginalnych elementów architektonicznych oraz wyposażenia sal.
- Przywrócenie oryginalnej kolorystyki (kolor ścian, okładzin, parkietu, grzejników oraz mebli). Należy wykonać badania stratygraficzne w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki w salach rozpraw.
- Usprawnienie instalacji wentylacji mechanicznej, ewentualnie jej likwidacja wraz z zaproponowaniem estetycznych i stylistycznie wpasowujących się rozwiązań w miejscach otworów po byłych elementach instalacji wentylacyjnej – należy wykonać projekt branżowy.
- Rewaloryzacja instalacji grzewczej – istniejące rozwiązanie instalacji grzewczej, a w szczególności wtórne, rozprowadzenie rur doprowadzających wodę (przewody poprowadzone są w przestrzeni sali) jest niespójne i zaburza koncepcję kompozycji rozmieszczenia grzejników oraz okładzin ściennych pomiędzy niszami na grzejniki. Dodatkowo, przeprowadzona wtórnie instalacja grzewcza została wykonana z nienależytą starannością oraz spowodowała zniszczenia oryginalnej substancji zabytkowej. Należy przeprowadzić remont istniejącej instalacji przy założeniu ukrycia przewodów doprowadzających wodę w murach, tak jak było to pierwotnie przewidziane – niezbędne jest wykonanie projektu branżowego. Dodatkowo, ze względu na ochronę środowiska oraz zrównoważone gospodarowanie energią cieplną, w projekcie należy przewidzieć zamontowanie systemu sterowania temperaturą w salach rozpraw.
- Ujednolicenie elementów instalacji elektrycznej oraz teletechnicznej – należy zastosować spójne estetycznie rozwiązania, np. na obudowę gniazd kontaktowych czy poprowadzenia kabli.
- Należy dążyć do przywrócenia oryginalnej formy opraw oświetleniowych w salach sądowych, zgodnie z dokumentacją fotograficzną.

b) Wytyczne szczegółowe dla stolarki okiennej oraz wystroju sal rozpraw

- Zachowanie / rewaloryzacja istniejącej stolarki okiennej; polepszenie parametrów użytkowych poprzez zastosowanie szyb zespolonych; ujednolicenie zawiasów i klamek okiennych, stosować uchwyty stylistycznie pasujące do wystroju sal (wzór zgodnie z zachowaną dokumentacją fotograficzną).
- Zachowanie istniejącej stolarki drzwiowej wraz z zachowanymi oryginalnymi zawiasami; stylistyczne dopasowanie oraz ujednolicenie w większości wtórnych klamek, jak również uchwytów drzwi głównych
- Zachowanie istniejącego wzoru oraz materiału budowlanego dębowych parkietów wraz z przywróceniem im naturalnego koloru dębu, uzupełnienie listew przypodłogowych również z przywróceniem im naturalnego koloru (jak na fotografii archiwalnej)
- Zachowanie wszystkich istniejących oryginalnych elementów wyposażenia, w tym okładzin ściennych oraz mebli.

Rekonstrukcja brakujących elementów na podstawie analogii do istniejących wzorów. Przywrócenie oryginalnej kolorystyki oraz faktury na podstawie badań.

- Konserwacja oraz restauracja elementów wyposażenia wnętrz sal rozpraw powinna być wykonana ze szczególną starannością przez osobę posiadającą doświadczenie w pracy z zabytkowymi meblami oraz z dawną stolarką.

2. ROZWIĄZANIA KONSERWATORSKIE / ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANE

2.1. Założenia ogólne

- Niniejszy projekt przewiduje remont stolarki okiennej oraz wyposażenia meblarskiego z założeniem zachowania możliwie największej ilości oryginalnej substancji. W głównej mierze remont polega na konserwacji i restauracji poszczególnych elementów wyposażenia sal.
- Konserwację może wykonywać osoba, która ma doświadczenie w pracy z zabytkową stolarką i zabytkowymi meblami oraz może wykazać pozytywne referencje.
- Ostateczny, szczegółowy program i technologię prac należy ustalić po dokonaniu prób oraz uzgodnić z osobą pełniącą nadzór konserwatorski. Poniżej znajdują się wytyczne do prowadzenia prac konserwatorsko-remontowych.
- Większość zabiegów konserwatorskich wykonać w wygodnych warunkach w warsztacie.

2.2. Dla stolarki okiennej

Istniejącą stolarkę okienną należy w miarę możliwości i stanu zachowania poszczególnych okien, zachować i poddać konserwacji. Ze wstępnych oględzin wynika, że drewniana konstrukcja okien jest zdrowa.

Proponuje się następujący program postępowania:

- a) Demontaż: zdemontować skrzydła zewnętrzne oraz wewnętrzne okien, zdemontować szyby oraz wszystkie zawiasy, mechanizm zespolonego otwierania okien oraz klamki.
- b) Czyszczenie: konstrukcje drewnianą oczyścić z farb, kitu uszczelniającego oraz wtórnych powłok lakierniczych, oczyścić z gwoździ i innych elementów metalowych;
- c) Dezynfekcja: ze wstępnych oględzin wynika, iż stolarka jest zdrowa pod względem mikroorganizmów, drobnoustrojów oraz insektów; w przypadku, jeśli po oczyszczeniu ukażą się miejsca zaatakowane przez mikroorganizmy albo przez insekty należy dezynfekować środkami gotowymi do drewna, w przypadku aktywnych insektów całość potraktować preparatem owadobójczym np. Antox, albo Hylotox firmy Altax. Postępować zgodnie z zaleceniami producenta!
- d) Wzmacnianie: wzmocnić odspojone fragmenty / wymienić zdegradowane fragmenty, stosować fleki z drewna podobnego do materiału zastosowanego w oryginalnej stolarce. Stosować kleje przeznaczone do konserwacji drewna.
- e) Uzupełnienie: drobne ubytki uzupełniać gotową szpachlą do drewna przeznaczoną na ekspozycję zewnętrzną; większe ubytki uzupełniać wstawkami / flekami z drewna podobnego do materiału zastosowanego w oryginalnej stolarce.
- f) Zabezpieczanie / malowanie: zastosować farby oraz lakiery do drewna do powłok zewnętrznych, odporne na warunki atmosferyczne np. firmy Flugger, Bondex, Altaxin, albo Sadolin. Kolor stolarki - biały.
- g) Szklenie: proponuje się zastosowanie szyb o podwyższonych parametrach termoizolacyjności, tj. gotowe szyby zespolone (4-12-4). Aby nie obciążać zbyt mocno konstrukcji okien, szyby zespolone zastosować w skrzydłach wewnętrznych.
- h) Okucia: Wszystkie zdemontowane oryginalne zawiasy i mechanizmy zespolonego otwierania oczyścić, elementy ulegające korozji zabezpieczyć antykorozyjnie. Brakujące elementy w mechanizmach zespolonego otwierania okien uzupełnić (w przeważającej mierze są to śruby albo nakrętki śrub).

Zastosować klamki o jednakowej formie nawiązującej do wzoru klamki oryginalnej – wzorować się na podstawie istniejącej archiwalnej dokumentacji fotograficznej.

i) Uwagi dodatkowe:

- Wszelkie zmiany albo nieprzewidzianych okoliczności należy konsultować z autorami niniejszego opracowania oraz z osobami pełniącymi nadzór konserwatorski.
- W przypadku zaistnienia konieczności wymiany okien, okna nowe należy wykonać jako wierną kopię stolarki istniejącej w konstrukcji skrzynkowej z podwójnymi skrzydłami okiennymi, dopuszcza się zastosowanie szyb zespolonych oraz współczesnych systemów uszczelniających. W pierwszej kolejności należy wykonać prototyp zrekonstruowanego okna, następnie komisyjnie zatwierdzić proponowaną technologię prac, sposób malowania oraz efekt końcowy zrekonstruowanej stolarki. Jednak w pierwszej kolejności należy dążyć do konserwacji istniejącej stolarki.
- Dopuszcza się zastosowanie mechanizmu automatycznego otwierania okien przy założeniu minimalnej ingerencji w oryginalną substancję obiektu oraz estetykę wystroju sal. Ostateczną decyzję co do zastosowania automatycznego otwierania okien skonsultować z autorami niniejszego opracowania oraz z osobami pełniącymi nadzór konserwatorski.

2.3. Dla stolarki drzwiowej

Istniejącą stolarkę drzwiową zachować, poddać konserwacji i restauracji.

Proponuje się następujący program postępowania:

a) Demontaż:

Zdemontować skrzydła drzwi; jeśli wykonawca i Inwestor uzna za konieczne zdemontować również ościeżnice; demontaż ościeżnic przeprowadzić umiejętnie, tak aby nie uszkodzić oryginalnej substancji stolarki oraz murów budynku. Demontaż oraz ponowne wstawianie ościeży osłabia strukturę murów, co jest efektem niepożądanym, dlatego prace te należy wykonywać wyjątkowo ostrożnie i starannie.

Zdemontować wszystkie zawiasy, mechanizmy zespolonego otwierania okien oraz klamki.

b) Czyszczenie:

Usunąć wszelkie elementy metalowe z powierzchni stolarki, typu śrubki, gwoźdźki itp.

Czyszczenie powierzchni wtórnie przemalowanych czarną farbą olejnicową: w pierwszej kolejności należy przeprowadzić próby czyszczenia, wynik przedstawić komisji konserwatorskiej, w celu ustalenia konkretnej metody czyszczenia.

Próby czyszczenia należy przeprowadzić na trzy sposoby:

- środkami chemicznymi: usunąć wierzchnie warstwy farby olejowej środkami chemicznymi (alkalicznymi), uzyskaną powierzchnię doczyszczając tamponikami z terpentyną, ewentualnie z alkoholem (alkohol stosować w przypadku wykluczenia polityry).
- metodami mechanicznymi: przy czyszczeniu mechanicznym dopuszcza się stosowanie szlifierek, jednak proces ten przeprowadzić WYJĄTKOWO OSTROŻNIE, tak aby nie przeszlić oryginalnych fornirów. Pozostałe wgłębienia oraz załamania powierzchni doczyszczając chemicznie ręcznie tamponikami.
- Pod wpływem wysokiej temperatury: usunąć tylko wierzchnią warstwę z zastosowaniem opalarki. Zabieg ten wykonywać ostrożnie, tak aby nie usunąć spodnich powłok oraz tak, aby nie przepalić oryginalnych fornirów. Pozostałe warstwy, wgłębienia oraz załamania powierzchni doczyszczając chemicznie ręcznie tamponikami.

Uwagi:

- Przy wszystkich trzech próbach obserwować, czy wybrana metoda nie powoduje reakcji kleju spoinującego fornir do podłoża (krawędzie większości elementów wyposażenia również fornirowane!).
- Na obecnym etapie rozpoznania, czyszczenie jedynie metodą chemiczną wydaje się być rozwiązaniem najbardziej czasochłonnym, ponadto środki chemiczne mogą wchodzić w reakcję z powłokami i spoiwem obiektów.
- Wydaje się, że metoda mechaniczna, z zastosowaniem umiejętnego i uważnego szlifowania wraz z miejscowym doczyszczaniem środkami chemicznymi była by najbardziej korzystna.

c) Czyszczenie powierzchni nie przemalowanych farbą olejnicową: wtórne powłoki oraz zdegradowane powłoki pierwotne usunąć przy zastosowaniu łagodnych środków chemicznych. Jak przy powierzchniach potraktowanych farbą olejną, w pierwszej kolejności należy przeprowadzić próby czyszczenia, wynik przedstawić komisji konserwatorskiej, w celu ustalenia konkretnej metody czyszczenia.

d) Dezynfekcja:

Ze wstępnych oględzin wynika, iż stolarka jest zdrowa pod względem mikroorganizmów, drobnoustrojów oraz insektów; w przypadku, jeśli po oczyszczeniu ukażą się miejsca zaatakowane przez mikroorganizmy albo przez insekty należy dezynfekować środkami gotowymi do drewna, w przypadku aktywnych insektów całość potraktować gotowym preparatem owadobójczym. Postępować zgodnie z zaleceniami producenta!

e) Wzmacnianie:

Poluzowane części ościeżnic „zbić”. Wzmocnić odspojone i pęknięte fragmenty w skrzydłach drzwi głównych w obu salach poprzez zastosowanie klejenia / flekowania jeśli wystąpi taka potrzeba. Stosować fleki z drewna podobnego do materiału zastosowanego w oryginalnej stolarce. Stosować kleje przeznaczone do konserwacji drewna.

Zabieg wzmacniania odspojonego forniru poprzedzić wykonaniem prób. Miejsca odspojone popodklejać i sprasować z podłożem. W przypadku silnie zniszczonego albo wadliwie zespolonego z podłożem forniru, całość usunąć. Miejsca usunięcia oryginalnego forniru poprzedzić konsultacjami z komisją konserwatorską.

f) Uzupełnienie:

Drobne ubytki uzupełniać gotową szpachlą do drewna w kolorze zbliżonym do oryginału, większe ubytki uzupełniać wstawkami / flekami z drewna podobnego do materiału zastosowanego w oryginalnej stolarce.

Uzupełnienia forniru wykonać z forniru dębowego o podobnym układzie słoików jak w oryginale. Zabieg ten wykonać starannie, tak aby krawędź rekonstruowanego materiału była możliwie mało widoczna. Fornir uzupełniać metodami tradycyjnymi przy zastosowaniu klejów pochodzenia organicznego.

g) przygotowanie powierzchni przed koloryzacją

Oczyszczone, wzmocnione i uzupełnione powierzchnie przeczesać delikatnie szczotką mosiężnymi / miedzianymi, tak aby poruszyć, otworzyć i zróżnicować powierzchnię drewna. Zabieg ten spowoduje efekt głębi faktury, który był zastosowany oryginalnie, nada naturalnej szlachetności i wyeliminuje efekt płaskiej „plastikowej” powierzchni drewna po zabezpieczeniu powłokami zewnętrznymi (zachowana oryginalna faktura wykończenia na krzesłach sędziowskich - pierwotna faktura była lekko chropowata, nie gładka, wyczuwalne pod palcami słoje drewna).

Tego zabiegu nie stosować w miejscach, w których stwierdzone zostanie inne wykończenie, jak np. politura na wysoki połysk na skrzydłach drzwi głównych.

h) Zabezpieczanie / malowanie:

W celu ustalenia konkretnej metody nakładania wierzchnich warstw koloryzujących i zabezpieczających należy w pierwszej kolejności potwierdzić badaniami pierwotną kolorystykę stolarki.

Uzyskanie pożądanego koloru powierzchni proponuje się uzyskać przy zastosowaniu bejc wodnych naprzemiennie nakładanych z warstwą polityry. Politura spowoduje uszlachetnienie i głębie ostatecznego koloru.

Jako wierzchnią warstwę zabezpieczającą, po uzyskaniu pożądanego koloru, zastosować lakier matowy bezbarwny. Nie stosować lakiero-bejc.

Całość przeprowadzić najpierw próbnie i skonsultować z komisją konserwatorską.

i) Okucia

Wszystkie zdemontowane oryginalne zawiasy i mechanizmy zespolonego otwierania oczyścić, elementy ulegające korozji zabezpieczyć antykorozyjnie.

W drzwiach zastosować klamki o jednakowej formie nawiązującej do wzorów z czasu powstania obiektu – wzorować się na podstawie istniejącej archiwalnej dokumentacji fotograficznej. Wybrane modele uzgodnić z komisją konserwatorską.

Istniejące uchwyty wymienić na uchwyty stylistycznie pasujące do wystroju sal. Przywrócić zamykanie na zamki wbudowane w konstrukcję drzwi, nie stosować zewnętrznych zasuw i tym podobnych metod zamykania drzwi.

j) Uwagi dodatkowe

- Proces czyszczenia oraz wykończenia (bejcowania, zabezpieczenia) powierzchni stanowią dwa najważniejsze etapy konserwacji stolarki drzwiowej. Należy je przeprowadzić wyjątkowo umiejętnie i starannie, tak aby nie uszkodzić oryginalnych fornirów oraz tak, aby poprzez wydobytą głębię faktury i kolorytu oryginalnych materiałów wydobyć piękno pierwotnie zastosowanego drewna.

- Wszelkie zmiany albo nieprzewidzianych okoliczności należy konsultować z autorami niniejszego opracowania oraz z osobami pełniącymi nadzór konserwatorski.

2.4. Dla okładzin ściennych w sali 130

Istniejące okładziny ścienne w sali 130 zachować, poddać konserwacji i restauracji.

Proponuje się następujący program postępowania:

a) Demontaż:

Zdemontować okładziny ściene w większych partiach, w miarę możliwości nie demontować płycin od podkonstrukcji. Demontaż przeprowadzić umiejętnie i starannie, tak aby nie uszkodzić oryginalnej substancji okładzin oraz murów budynku.

Dokumentować kolejność ułożenia okładzin, tak aby nie było błędów przy ich ponownym montażu.

b) Czyszczenie:

Usunąć wszelkie elementy dodatkowe (metalowe, plastikowe, itp) z powierzchni okładzin.

Całość okładzin w sali 130 pomalowana wtórnie farbą olejową. W pierwszej kolejności należy przeprowadzić próby czyszczenia na jednej płycinie i fragmencie podkonstrukcji, wynik przedstawić komisji konserwatorskiej, w celu ustalenia konkretnej metody czyszczenia.

Próby czyszczenia należy przeprowadzić na dwa sposoby:

- Środkami chemicznymi: usunąć wierzchnie warstwy farby olejowej środkami chemicznymi (alkalicznymi), uzyskaną powierzchnię doczyszczając tamponikami z terpentyną, ewentualnie z alkoholem (alkohol stosować w przypadku wykluczenia polityry).

- Metodami mechanicznymi: przy czyszczeniu mechanicznym dopuszcza się stosowanie szlifierek, proces ten należy przeprowadzić WYJĄTKOWO OSTROŻNIE, tak aby nie przeszlifować oryginalnych fornirów. Pozostałe wgłębienia oraz załamania powierzchni doczyszczają chemicznie ręcznie tamponikami.

Nie zaleca się czyszczenia opalarką.

Uwagi:

- Przy obu próbach obserwować, czy wybrana metoda nie powoduje reakcji kleju spoinującego fornir do podłoża (krawędzie większości elementów wyposażenia również fornirowane!).
- Na obecnym etapie rozpoznania, czyszczenie jedynie metodą chemiczną wydaje się być rozwiązaniem najbardziej czasochłonnym, ponadto środki chemiczne mogą wchodzić w reakcję z powłokami i spoiwem obiektów.
- Wydaje się, że metoda mechaniczna, z zastosowaniem umiejętnego i uważnego szlifowania wraz z miejscowym doczyszczaniem środkami chemicznymi była by najbardziej korzystna.

c) Dezynfekcja:

Ze wstępnych oględzin wynika, iż boazeria jest zdrowa pod względem mikroorganizmów, drobnoustrojów oraz insektów. Stan zachowania konstrukcji wsporczej nie został ustalony. W przypadku, jeśli po oczyszczeniu i demontażu ukażą się miejsca zaatakowane przez mikroorganizmy albo przez insekty należy dezynfekować środkami gotowymi do drewna, w przypadku aktywnych insektów całość potraktować gotowym preparatem owadobójczym. Postępować zgodnie z zaleceniami producenta!

d) Wzmacnianie:

Zabieg wzmacniania odspojonego forniru poprzedzić wykonaniem prób. Miejsca odspojone popodklejać i sprasować z podłożem. W przypadku silnie zniszczonego albo wadliwie zespolonego z podłożem (np. jedna z płyt okładziny na ścianie AB w sali 130) forniru, całość usunąć. Miejsca usunięcia oryginalnego forniru poprzedzić konsultacjami z komisją konserwatorską.

e) Uzupełnienie:

Uzupełnienia forniru wykonać z forniru dębowego o podobnym układzie słoików jak w oryginale. Zabieg ten wykonać starannie, tak aby krawędź rekonstruowanego materiału była możliwie mało widoczna. Fornir uzupełniać metodami tradycyjnymi przy zastosowaniu klejów pochodzenia organicznego.

f) przygotowanie powierzchni przed koloryzacją

Na powierzchniach okładzin ściennych wyraźnie powinien być widoczny rysunek drewna. Oczyszczone, wzmocnione i uzupełnione powierzchnie przeczesać delikatnie szczotkami mosiężnymi / miedzianymi, tak aby poruszyć, otworzyć i zróżnicować powierzchnię drewna. Zabieg ten spowoduje efekt głębi faktury, który był zastosowany oryginalnie, nada naturalnej szlachetności i wyeliminuje efekt płaskiej „plastikowej” powierzchni okładzin po zabezpieczeniu powłokami zewnętrznymi (oryginalna faktura wykończenia zachowana jest na krzesłach sędziowskich - pierwotna faktura była lekko chropowata, nie gładka, wyczuwalne pod palcami słoje drewna).

g) Zabezpieczanie / malowanie:

W celu ustalenia konkretnej metody nakładania warstw wierzchnich koloryzujących i zabezpieczających należy w pierwszej kolejności potwierdzić badaniami pierwotną kolorystykę okładzin ściennych.

Uzyskanie pożądanego koloru powierzchni proponuje się uzyskać przy zastosowaniu bejc wodnych naprzemiennie nakładanych z warstwą polityry. Politura spowoduje uszlachetnienie i głębie ostatecznego koloru.

Całość przeprowadzić najpierw próbnie i skonsultować z komisją konserwatorską.

Wydaje się, że nie ma konieczność zastosowania wierzchniej warstwy zabezpieczającej w postaci bezbarwnego matowego lakieru. Okładziny ścian są powierzchniami pionowymi, które nie są narażone na intensywne użytkowanie. Nie stosować lakieru-bejc.

i) Uwagi dodatkowe

- Proces czyszczenia oraz wykończenia (bejcowania, zabezpieczenia) powierzchni stanowią dwa najważniejsze etapy konserwacji okładzin ściennych. Należy je przeprowadzić wyjątkowo umiejętnie i starannie, tak aby nie uszkodzić oryginalnych fornirów oraz tak, aby poprzez wydobytą głębię faktury i kolorytu oryginalnych materiałów wydobyć piękno pierwotnie zastosowanego drewna.
- Wszelkie zmiany albo nieprzewidzianych okoliczności należy konsultować z autorami niniejszego opracowania oraz z osobami pełniącymi nadzór konserwatorski.

2.5. Dla wyposażenia meblarskiego

Istniejące oryginalne wyposażenie meblarskie sal rozpraw zachować, poddać konserwacji i restauracji.

Proponuje się następujący program postępowania:

a) Demontaż:

Konserwację mebli przeprowadzić w warsztacie. W tym celu wywieźć wszystkie meble ruchome (ławki, krzesła) oraz zdemontować zespoły mebli przymocowane trwale do podłoża. Są to:

- zespół stołu sędziowskiego (barierka i stół)
- zespół ław dla stron (strona oskarżonych)
- zespół ław dla stron (strona oskarżająca)
- mównica
- balustrada oddzielająca strony od publiczności

Demontaż przeprowadzić umiejętnie i starannie, tak aby nie uszkodzić mebli oraz parkietu. W przypadku barierki stołu sędziowskiego nie demontować płyt dekorujących płaszczyzny barierki. Zdemontować okucia.

Dokumentować miejsca rozmieszczenia wyposażenia, tak aby nie było błędów przy ich ponownym montażu.

b) Czyszczenie:

Usunąć wszelkie elementy dodatkowe (metalowe, plastikowe, itp) z powierzchni mebli.

W pierwszej kolejności należy przeprowadzić próby czyszczenia, wynik przedstawić komisji konserwatorskiej, w celu ustalenia konkretnej metody czyszczenia poszczególnych rodzajów mebli.

Próby czyszczenia należy przeprowadzić na dwa sposoby:

- środkami chemicznymi: usunąć wierzchnie warstwy farby olejowej środkami chemicznymi (alkalicznymi), uzyskaną powierzchnię doczyszczając tamponikami z terpentyną, ewentualnie z alkoholem (alkohol stosować w przypadku wykluczenia polityry).
- metodami mechanicznymi: przy czyszczeniu mechanicznym dopuszcza się stosowanie szlifierek, proces ten należy przeprowadzić WYJĄTKOWO OSTROŻNIE, tak aby nie przeszlić oryginalnych fornirów. Pozostałe wgłębienia oraz załamania powierzchni doczyszczają chemicznie ręcznie tamponikami.

Nie zaleca się czyszczenia opalarką.

Uwagi:

- Przy obu próbach obserwować, czy wybrana metoda nie powoduje reakcji kleju spoinującego fornir do podłoża (krawędzie większości elementów wyposażenia również fornirowane!).
- Na obecnym etapie rozpoznania, czyszczenie jedynie metodą chemiczną wydaje się być rozwiązaniem najbardziej czasochłonnym, ponadto środki chemiczne mogą wchodzić w reakcję z powłokami i spoiwem obiektów.

• Wydaje się, że metoda mechaniczna, z zastosowaniem umiejętnego i uważnego szlifowania wraz z miejscowym doczyszczaniem środkami chemicznymi była by najbardziej korzystna.

c) Dezynfekcja:

Ze wstępnych oględzin wynika, iż wyposażenie meblarskie jest zdrowe pod względem mikroorganizmów, drobnoustrojów oraz insektów. W przypadku, jeśli po oczyszczeniu i demontażu ukażą się miejsca zaatakowane przez mikroorganizmy albo przez insekty należy dezynfekować środkami gotowymi do drewna, w przypadku aktywnych insektów całość potraktować gotowym preparatem owadobójczym. Postępować zgodnie z zaleceniami producenta!

d) Wzmacnianie:

Poluzowane części mebli „zbić”. Wzmocnić odspojone i pęknięte fragmenty poprzez zastosowanie klejenia / flekowania jeśli wystąpi taka potrzeba. Stosować fleki z drewna podobnego do materiału zastosowanego w oryginalnej stolarni. Stosować kleje przeznaczone do konserwacji drewna.

Zabieg wzmacniania odspojonego forniru poprzedzić wykonaniem prób. Miejsca odspojone popodklejać i sprasować z podłożem. W przypadku silnie zniszczonego albo wadliwie zespolonego z podłożem forniru, całość usunąć. Miejsca usunięcia oryginalnego forniru poprzedzić konsultacjami z komisją konserwatorską.

e) Uzupelnienie:

Drobne ubytki uzupełniać gotową szpachlą do drewna w kolorze zbliżonym do oryginału, większe ubytki uzupełniać wstawkami / flekami z drewna podobnego do materiału zastosowanego w oryginalnej stolarni.

Uzupelnienia forniru wykonać z forniru dębowego o podobnym układzie słoików jak w oryginale. Zabieg ten wykonać starannie, tak aby krawędź rekonstruowanego materiału była możliwie mało widoczna. Fornir uzupełniać metodami tradycyjnymi przy zastosowaniu klejów pochodzenia organicznego.

f) Rekonstrukcje:

Elementy przeznaczone do rekonstrukcji (drzwiczki w balustradzie w sali 130) wykonać z materiału, jak w meblach oryginalnych. Za wzór przyjąć drzwiczki w balustradzie w sali 312. Całość wykończyć, jak pozostałe wyposażenie meblarskie sali.

g) przygotowanie powierzchni przed koloryzacją

Na powierzchniach mebli wyraźnie powinien być widoczny rysunek drewna. Oczyszczone, wzmocnione i uzupełnione powierzchnie przeczesać delikatnie szczotkami mosiężnymi / miedzianymi, tak aby poruszyć, otworzyć i zróżnicować powierzchnię drewna. Zabieg ten spowoduje efekt głębi faktury, który był zastosowany oryginalnie, nada naturalnej szlachetności i wyeliminuje efekt płaskiej „plastikowej” powierzchni mebli po zabezpieczeniu powłokami zewnętrznymi (oryginalna faktura wykończenia zachowana jest na krzesłach sędziowskich - pierwotna faktura była lekko chropowata, nie gładka, wyczuwalne pod palcami słoje drewna).

h) Zabezpieczanie / malowanie:

W celu ustalenia konkretnej metody nakładania warstw wierzchnich koloryzujących i zabezpieczających należy w pierwszej kolejności potwierdzić badaniami pierwotną kolorystykę okładzin ściennych.

Uzyskanie pożądanego koloru powierzchni proponuje się uzyskać przy zastosowaniu bejc wodnych naprzemiennie nakładanych z warstwą politur. Politura spowoduje uszlachetnienie i głębie ostatecznego koloru.

Całość przeprowadzić najpierw próbnie i skonsultować z komisją konserwatorską.

Jako wierzchnią warstwę zabezpieczającą, po uzyskaniu pożądanego koloru, zastosować lakier matowy bezbarwny. Nie stosować lakiero-bejc.

i) Okucia:

Wszystkie zdemontowane oryginalne okucia oczyścić, elementy ulegające korozji zabezpieczyć antykorozyjnie.

W drzwiczkach rekonstruowanych zastosować okucia na wzór istniejących drzwiczek w sali 312.

j) Montaż:

Meble ponownie zamontować w salach rozpraw na ich pierwotnych miejscach. Mównice ustawić centralnie naprzeciw stołu sędziowskiego. Montaż wykonać w możliwie mało inwazyjny sposób (małe elementy montażowe). Meble ruchome podbić filcem, w celu zabezpieczenia parkietu przed zbędnymi uszkodzeniami mechanicznymi.

k) Uwagi dodatkowe

• Proces czyszczenia oraz wykończenia (bejcowania, zabezpieczenia) powierzchni stanowią dwa najważniejsze etapy konserwacji wyposażenia meblarskiego. Należy je przeprowadzić wyjątkowo umiejętnie i starannie, tak aby nie uszkodzić oryginalnych fornirów oraz tak, aby poprzez wydobytą głębię faktury i kolorytu oryginalnych materiałów wydobyć piękno pierwotnie zastosowanego drewna.

• Wszelkie zmiany albo nieprzewidzianych okoliczności należy konsultować z autorami niniejszego opracowania oraz z osobami pełniącymi nadzór konserwatorski.

2.6. Dla parkietu

Dębowy parkiet należy poddać renowacji:

• Zdemontować i oczyścić z wtórnych powłok malarskich listwy przypodłogowe.

• Uzupelnąć ubytki klepkami dębowymi i wielkościami jak oryginalne, drobne szpary uzupełnić dębowymi listewkami.

• Całość powierzchni wycyklinować.

• Zabezpieczyć powłokami bezbarwnego, matowego lakieru, wierzchnie warstwy pokryć twardym lakierem (bezbarwny, matowy) przeznaczonym do wnętrz publicznych.

• Zamontować listwy przypodłogowe po montażu okładzin ściennych. Braki listew uzupełnić listwami jak oryginalne (materiał i profil). Listwy zabezpieczyć lakierem bezbarwnym matowym.

Wszelkie prace konserwatorskie i budowlane prowadzić z najwyższą starannością, precyzją i z uwagą na dobro zabytku!

Przedmiar robót

Nr	Podstawa ceny jednostkowej	Opis robót, wyliczenie ilości robót	J.m.	Ilość
	Kosztorys	REMONT STOLARKI OKIENNEJ ORAZ WYPOSAŻENIA MEBLARSKIEGO W SALI 130		
1	Element	Kody CPV: 45453000-7 Roboty remontowe i renowacyjne 45422100-2 Stolarka drewniana 45440000-3 Roboty malarskie i szklarskie 45442100-8 Roboty malarskie 45442190-5 Usuwanie warstwy malarskiej 45454100-5 Odnawianie 45442180-2 Powtórne malowanie Okno w sali 130		
1	KNR 1901/1210/1	Rozszklenie otworów okiennych, ramy drewniane skrzydło wewnętrzne 1,40*0,56*6*5 = 23,52 skrzydło zewnętrzne 1,30*0,56*6*5 = 21,84 Ogółem: 45,36	m2	45,36
2	TZKNBK 14/401/1	Oczyszczenie wrębów z usunięciem resztek szkła z kitu pokostowego 2*(1,40+0,56)*6*5 = 117,60 2*(1,30+0,56)*6*5 = 111,60 Ogółem: 229,20	m	229,20
3	TZKNBK 12/501/4	Demontaż okuć okiennych- demontaż haka wiatrowego 30*2 = 60,00 Ogółem: 60	szt	60
4	TZKNBK 12/501/6	Demontaż okuć okiennych- demontaż klamki z rozetami	kpl	60
5	TZKNBK 12/501/21	Demontaż zawiasy wbijanej okiennej	szt	120
6	KNR 1901/1310/7	Usunięcie starej farby olejnej, opalanie, stolarka okienna, powierzchnia ponad 1,0 m2 4,61*1,56*4*5-45,36 = 98,47 Ogółem: 98,47	m2	98,47
7	KNR 1901/1310/4	Usunięcie starej farby olejnej, zeszkobanie z elementów metalowych pełnych o powierzchni do 0,5 m2 klamki, haki wiatrowe, zawiasy 60+60+120 = 240,00 Ogółem: 240,00	szt	240,00
8	Kalkulacja własna	Naprawa drobnych elementów metalowych okucia stolarki	kpl	1
9	TZKNBK 20/124/1 (1)	Flekowanie stolarki, pod malowanie, do 3 cm2	szt	120
10	TZKNBK 12/401/7	Wklejenie listew wyprofilowanych lub z wrębami o długości do 1.00m	miejsce	60
11	TZKNBK 12/401/8	Wklejenie listew wyprofilowanych lub z wrębami o długości ponad 1.00m	miejsce	60
12	TZKNBK 15/601/4	Lakierowanie powierzchni metalowych 1-raz	m2	9,85
13	TZKNBK 15/601/5	Lakierowanie powierzchni metalowych 2-raz	m2	9,85
14	TZKNBK 20/132/6	Okuwanie stolarki: zawiasy okienne, do 110 mm, przykręcane (szaniery) na wkrętki	kpl	120
15	TZKNBK 20/132/34	Okuwanie stolarki: łączniki okienne	kpl	60
16	TZKNBK 20/132/62	Okuwanie stolarki: klamki zwykłe z tarczkami (szyldami) z pasowaniem	kpl	60
17	TZKNBK 20/279/5	Naklejenie pasków filcu, wyżłobienie o długości ponad 0.5 m- wykonanie frezu i wklejenie uszczelek DEVENTER biała	m	229,20
18	KNR 1901/1204/3	Szklenie ram okiennych drewnianych, zdejmowanych, zespolonych na listwy z podkitowaniem, szyba zespolona 1-komorowa float grub. 4x12x4	m2	23,52
19	KNR 1901/1201/4	Szklenie ram okiennych drewnianych, zdejmowanych, pojedynczych na kit podwójny, szkło ciągnięte bezbarwne float, grubość 4 mm, ponad 0,50 m2 1,30*0,56*6*5 = 21,84 Ogółem: 21,84	m2	21,84
20	TZKNBK 12/301/7	Regulacja okuć okien ościeżnic. półskrzynkow. skrzynkowych o powierzchni ponad 1.0 m2 (poz 44)	szt	30
21	TZKNBK 15/601/4	Lakierowanie powierzchni metalowych 1-raz	m2	13,44
22	KNRW 202/1512/11 (2)	Malowanie drewnianych okien i naświetli, ponad 1 m2, 3-krotne z 3-krotnym szpachlowaniem, farba alkidowa do stolarki okiennej, odporna na niekorzystne warunki atmosferyczne z ochroną przeciw UV, do stosowania na zewnątrz i wewnątrz	m2	98,47
23	KNR 401/108/11	Wywóz gruzu spryzmowanego samochodami samowładowczymi do 1 km 45,36*0,004 = 0,18		

Nr	Podstawa ceny jednostkowej	Opis robót, wyliczenie ilości robót	J.m.	Ilość
		Ogółem: 0,18	m3	0,18
24	KNR 401/108/12	Wywóz gruzu spryzmowanego samochodami samowładowymi na każdy następny 1`km	m3	0,18
25	Kalkulacja własna	Utylizacja gruzu- szkło okienne 0,18*2,5 = 0,45 Ogółem: 0,45	t	0,45
26	Kalkulacja własna	Montaż i demontaż rusztowań (4,61+1,18)*9,57 = 55,41 Ogółem: 55,41	m2	55,41
27	Kalkulacja własna	Koszt najmu rusztowania	m2	55,41
2	Element	Drzwi w sali 130		
28	TZKNBK 12/501/5	Demontaż okuć drzwiowych- demontaż klamki z szyldami	szt	14
29	TZKNBK 12/501/17	Demontaż okuć drzwiowych- demontaż zamka wpuszczanego	szt	5
30	TZKNBK 12/501/28	Demontaż okuć drzwiowych- demontaż zasuwki przykręcanej	szt	5
31	TZKNBK 12/501/22	Demontaż okuć drzwiowych- demontaż zawiasy drzwiowej 12+9 = 21,00 Ogółem: 21	szt	21
32	KNR 1901/1310/3	Usunięcie starej farby olejnej, ługowanie z powierzchni drewnianych gotowym środkiem do usuwania powłok malarskich I (1,80*2,42+2,70*2,37)*2+(1,80+2,42*2)*0,60 = 25,49 II 1,40*2,18*2+(1,40+2,18*2)*0,20 = 7,26 III 0,92*2,20*2+(0,92+2,20*2)*0,20 = 5,11 IV 1,07*2,18*2+(1,07+2,18*2)*0,18 = 5,64 Ogółem: 43,50	m2	43,50
33	KNR 1901/1310/4	Usunięcie starej farby olejnej, zeszkobanie z elementów metalowych pełnych o powierzchni do 0,5`m2	szt	45
34	KNR 1901/1310/9	Usunięcie starej farby olejnej, opalanie, stolarka drzwiowa i szafki, powierzchnia ponad 1,0`m2	m2	21,75
35	TZKNBK 20/124/1 (1)	Flekowanie stolarki, pod malowanie, do 3`cm2	szt	60
36	TZKNBK 20/129/3	Szlifowanie elementów stolarskich (ponad 1`m2)	m2	43,50
37	KNR 712/101/1	Czyszczenie przez szcietkowanie ręczne, konstrukcje pełnościennie. ANALOGIA: czesanie drewna szcietkami metalowymi	m2	43,50
38	KNRW 202/1513/11 (2)	Malowanie drewnianych drzwi i szafek, ponad 1`m2, 3-krotne z 3-krotnym szpachlowaniem, farba alkidowa do stolarki	m2	43,50
39	TZKNBK 20/132/16	Okuwanie stolarki: zawiasy drzwiowe przelotowe 175-200`mm	kpl	21
40	TZKNBK 20/132/48	Okuwanie stolarki: zasuwki wpuszczane czołowe z dźwignią do drzwi (tzw. kantrygiel), (kpl.: górna i dolna), do 300`mm	kpl	2
41	TZKNBK 20/132/51	Okuwanie stolarki: zasuwki stalowe do drzwi, wierzchnia prosta lub odgięta, ponad 130`mm	kpl	1
42	TZKNBK 20/132/57	Okuwanie stolarki: zamek wpuszczany	kpl	5
43	TZKNBK 20/132/62	Okuwanie stolarki: klamki zwykłe z tarczkami (szyldami) z pasowaniem	kpl	14
44	TZKNBK 12/201/10	Dopasowanie skrzydeł drzwiowych	szt	7
3	Element	Okładziny ściennie w sali 130		
45	KNR 1901/1020/1	Demontaż boazerii drewnianej, płytowej 1,98*(0,07+12*0,46+11*0,015+0,025+0,035) = 11,51 2,27*(0,46*6+4*0,015+0,05*2) = 6,63 1,19*(9*0,46+8*0,015+0,05*2) = 5,19 2,38*0,07 = 0,17 1,21*(7,01+7,00) = 16,95 1,20*(3,71+3,41) = 8,54 1,20*(3,01+0,43*4+3,14) = 9,44 Ogółem: 58,43	m2	58,43
46	KNR 1901/1310/3	Usunięcie starej farby, ługowanie z powierzchni drewnianych gotowym środkiem do usuwania powłok malarskich	m2	40,45
47	TZKNBK 20/129/3	Szlifowanie elementów stolarskich (ponad 1`m2)	m2	40,45
48	KNR 712/101/1	Czyszczenie przez szcietkowanie ręczne, konstrukcje pełnościennie. ANALOGIA: czesanie drewna szcietkami metalowymi	m2	40,45
49	KNR 1901/1007/3	Wymiana okleiny boazerii płytami z forniru, do 1,0`m2	szt	10

Nr	Podstawa ceny jednostkowej	Opis robót, wyliczenie ilości robót	J.m.	Ilość
50	Dostawa materiałowa	Dostarczenie płyt forniru dębowego o podobnym układzie słoików jak w oryginale	m2	10,00
51	KNRW 202/1514 /6 (2)	Malowanie farbą ftalową (syntetyczną), płyt pilśniowych twardych, 2-krotne- ANALOGIA: malowanie forniru	m2	40,45
4	Element	Meble w sali 130		
52	Kalkulacja własna	Demontaż mebli	kpl	1
53	KNR 1901/1310/3	Usunięcie starej farby, ługowanie z powierzchni drewnianych gotowym środkiem do usuwania powłok malarskich biurko sędziowskie podium z barierą i schodami ława oskarżonych ławka dla obywateli barierka podest ława z oparciem typ 1 jw. typ 2 mównica ława dla stron balustrada $3,60 \cdot (0,16+0,88) \cdot 2 + 0,88 \cdot 0,67 \cdot 2 \cdot 2 = 9,85$ $2,31 \cdot 0,68 \cdot 2 + 0,08 \cdot 2,39 \cdot 2 + 0,41 \cdot 2,37 \cdot 2 + 0,68 \cdot (1,10+1,07+3,56) \cdot 2 + 0,49 \cdot (1,20+1,17+3,66) + 0,45 \cdot 1,10 + 1,07 \cdot 0,62 + 2,03 \cdot 1,04 + 2,40 \cdot (1,20+1,17+3,66) + (0,68+0,06) \cdot (2,40+1,20+1,17+3,66+0,88) \cdot 2 = 47,74$ $1,20 \cdot 2,47 \cdot 4 = 11,86$ $0,38 \cdot (1,93+2,45+0,80) \cdot 2 + 0,33 \cdot 0,76 \cdot 4 + 0,43 \cdot 0,45 \cdot 4 = 5,71$ $(2,47+1,25 \cdot 2+2,47) \cdot 1,20 + 2,43 \cdot 0,82 \cdot 2 = 12,91$ $(2,30+2,45) \cdot 0,04 \cdot 2 = 0,38$ $2,76 \cdot 0,85 \cdot 3 \cdot 5 = 35,19$ $2,20 \cdot 0,84 \cdot 3 \cdot 2 = 11,09$ $(1,07+0,79) \cdot 2 \cdot 2 = 7,44$ $2,90 \cdot 1,93 \cdot 2 + 0,79 \cdot (2,87+1,93) \cdot 2 = 18,78$ $(1,00+0,44) \cdot 3,44 \cdot 2 \cdot 2 = 19,81$ Ogółem: 180,76	m2	180,76
54	TZKNBK 20/129/3	Szlifowanie elementów stolarskich (ponad 1`m2)	m2	180,76
55	TZKNBK 20/113/4 (1)	Skrzydła drzwiowe, średnio złożone - płyciny gładkie z masywu (do 2 szt. w 1-skrzydło), ramiaki z 2-profilami, grubość do 35`mm, do 1.25`m2 $1,11 \cdot 0,98 = 1,09$ Ogółem: 1,09	m2	1,09
56	Dostawa materiałowa	Dostarczenie surowca do wykonania skrzydeł drzwiowych $1,09 \cdot 0,35 = 0,38$ Ogółem: 0,38	m3	0,38
57	TZKNBK 20/132/12	Okucie stolarki: zawiasy drzwiowe przykręcane, 110-130`mm	kpl	4
58	KNR 712/101/1	Czyszczenie przez szczotkowanie ręczne, konstrukcje pełnościennie. ANALOGIA: czesanie drewna szczotkami metalowymi	m2	180,76
59	KNRW 202/1514 /6 (2)	Malowanie farbą ftalową (syntetyczną), płyt pilśniowych twardych, 2-krotne- ANALOGIA: malowanie forniru $180,76 + 1,20 \cdot 2 = 183,16$ Ogółem: 183,16	m2	183,16
60	Kalkulacja własna	Montaż mebli	kpl	1
5	Element	Podłoga w sali 130		
61	KNR 1901/909/3	Ułożenie listew przyściennych, drewniane- ANALOGIA: rozebranie listew, bez "M" $8,21 \cdot 2 + 15,81 \cdot 2 - 1,70 - 1,07 - 1,18 - 0,69 = 43,40$ Ogółem: 43,40	m	43,40
62	KNRW 202/1122 /2	Posadzka z deszczulek. ANALOGIA: uzupełnienie parkietu $1,57 \cdot 5 \cdot 0,5 = 3,93$ Ogółem: 3,93	m2	3,93
63	KNR 1901/933/3	Ocyklinowanie posadzek z deszczulek $8,21 \cdot 15,81 = 129,80$ Ogółem: 129,80	m2	129,80
64	KNR 1901/1309/12 (2)	Lakierowanie powierzchni drewnianych, podłogi drewniane, 2-krotnie. Lakier do parkietu, formuła niekapiącego żelu, połysk, bezbarwny	m2	129,80
65	TZKNBK 20/129/5	Szlifowanie elementów stolarskich (ponad 1`m2), dopłata za szlifowanie i wygładzenie powierzchni profilowanych (na 1m profilu), pod bezbarwne lakierowanie	m	43,40
66	TZKNBK 15/402/21	Malowanie stolarki- pomalowanie cokolików ściennych i listew- lakier do parkietu. Malowanie x2, wsp. 2,00	m	43,40
67	KNR 1901/909/3	Ułożenie listew przyściennych, drewniane. UWAGA- listwy drewniane z odzysku	m	43,40